

τὸν Καίσαρα, ἔκαμε δηλ. ἐκκλησιν, εἴτε ἐζή-
τησε νὰ σταλῇ εἰς Ῥώμην καὶ νὰ δικασθῇ ὑπ'
αὐτοῦ τοῦ αὐτοκράτορος.

Ἡ ἐκκλησίς του εἰσηκούσθη καὶ μετ' οὐ πολὺ
ἐστάλη διὰ τινος πλοίου εἰς Ῥώμην, ὅπου ἀντὶ
νὰ βληθῇ εἰς φυλακὴν, τῷ ἐπετράπη νὰ ἐνοικιά-
σῃ ἰδιαιτέρον δωμάτιον, ὅπου ἐδέχετο τοὺς φί-
λους του καὶ ἐδίδασκε τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ
τῆς βασιλείας του, ἔχων πάντοτε ὡς φύλακα
ἓνα στρατιώτην (Πράξ. κή: 30. 31)

Τόσον δὲ ἐπιτυχὴς ἦτο εἰς τὸ ἔργον του, ὥ-
στε τῇ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κατώρ-
θωσε νὰ φέρῃ πολλοὺς εἰς τὸν Χριστιανισμόν καὶ
τινας ἐξ αὐτῆς τῆς οἰκογενείας τοῦ αὐτοκράτορος.

Εἰς τὴν φυλάκισιν ταύτην τοῦ Παύλου ἔχομεν
ἐν ἀξιόλογον παράδειγμα τῆς δυνάμεως τοῦ
Θεοῦ τοῦ νὰ ἐξάγῃ καλὸν ἐκ τοῦ κακοῦ. Οἱ φίλοι
καὶ συγγενεῖς τοῦ Παύλου ἐθλίβησαν βεβαίως,
ιδόντες αὐτὸν ἀλυσσόμενον ἐπιβιβασόμενον εἰς τὸ
Ἀδραμητινὸν ἐκεῖνο πλοῖον διὰ τὴν Ῥώμην, καὶ
πιθανὸν νὰ ἐθεώρουν αὐτὸν χαμένον δι' ἑαυτοὺς
καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· ἀλλ' ἡ θεία Πρόνοια εἶχεν
ἄλλως πῶς ὀρίσει τὰ πράγματα, καὶ ὁ δέσμιος
Παῦλος προώριστο νὰ γείνῃ τὸ μέσον τοῦ φωτι-
σμοῦ καὶ τῆς ἐπιστροφῆς πολλῶν ἀθανάτων ψυ-
χῶν καὶ τῆς ἰδρύσεως χριστιανικῆς ἐκκλησίας
εἰς τὴν μητρόπολιν τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου.

Ἐκτὸς τοῦ καλοῦ, τὸ ὁποῖον ἔπραξεν ἐν Ῥώ-
μῃ, ἔγραψεν ἐκεῖθεν καὶ πολλὰς ἐπιστολάς εἰς
διαφόρους ἐκκλησίας καὶ πρόσωπα, αἱ ὁποῖαι ἀ-
ποτελοῦσι μέρος τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ εἶναι
πλήρεις οὐρανίας διδασκαλίας, παρηγορίας καὶ
φωτισμοῦ εἰς πάντας τοὺς Χριστιανούς. Πολὺ
ἐνδιαφέρουσιν καὶ διδακτικὴν ἱστορίαν τῆς ζωῆς
καὶ τῶν πράξεων τοῦ Ἀποστόλου Παύλου θὰ
εὕρωσιν οἱ μικροὶ μας ἀναγινώσται εἰς τὰς Πρά-
ξεις τῶν Ἀποστόλων ἀπὸ τοῦ 7 κεφαλαίου καὶ
ἐφεξῆς καὶ προτρέπομεν αὐτοὺς νὰ τὰς ἀνα-
γνώσωσι.

ὑπὸ τῆς κυρίας Ε. Γ. Α.

ΤΕΡΜΙΤΑΙ

Οἱ πλάνητες.

Τοῦτο εἶναι τὸ τρίτον καὶ περιεργότατον εἶ-
δος τῶν λευκῶν μυρμηκῶν, ὡς ἐκ τοῦ ὀνόματος
δ' αὐτῶν καταφαίνεται, δὲν ἔχουσι μόνιμον κα-
τοικίαν, ἀλλὰ περιπλανῶνται ἀπὸ τόπου εἰς τό-
πον. Εἶναι δὲ περιεργον τὸ εἶδος τοῦτο διὰ τὸν
τρόπον, καθ' ὃν διαπράττουσι τὰς καταστροφὰς
τῶν εἰς πᾶν ὅ,τι εἶναι ξυλωδές. Ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖ

αἱ οἰκίαι συνήθως κατασκευάζονται ἐκ ξύλου, οὐχί
σπανίως οὐχὶ μία ἀλλὰ πολλαί, καταστρέφονται
μὲ ὅλα τὰ ἐν αὐταῖς ξύλινα σκεύη καὶ ἐπιπλα
ἐν διαστήματι μιᾶς μόνης νυκτός!

Ὁ τρόπος δὲ, καθ' ὃν ἐνεργοῦσι τὴν κατα-
στροφὴν, εἶναι ὁ ἐξῆς. Ἀρχίζουσι πάντοτε ἀπὸ
τῶν θεμελίων καὶ ἀντὶ νὰ καταφάγωσι τὰ ξύλα
ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, κατατρώγουσι τὸ ἔσω μέρος
αὐτῶν καὶ ἀφίνουσι τὸ ἔξω, ὥστε αἱ δοκοί, αἱ
θύραι, τὰ παράθυρα, τὰ πατώματα, αἱ καθέκλαι
καὶ πᾶν ἄλλο ξύλινον σκεῦος φαίνονται μὲν ἀκέ-
ραια καὶ ἀβλαβῆ ἔξωθεν, τὸ ἐλάχιστον ὅμως
πιέσιμον, ἢ ἡ πνοὴ ἀνέμου μεταβάλλει αὐτὰ εἰς
σῶρον ἔρεσιπion.

Ἐὰν ἡ οἰκία ἦναι κατεσκευασμένη ἐκ λίθων
προσβάλλουσι τὰ ξύλινα μέρη αὐτῆς καὶ ταχέως
τὰ μεταβάλλουσιν εἰς κόνιν.

Κυρία τις ἀφῆσασα τὴν οἰκίαν τῆς ἡμέραν τινὰ
διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ φιλικὴν τινα οἰκογένειαν κα-
τοικοῦσαν ὀλίγας ὥρας μακρὰν, ἐπέστρεψε τὴν ἐ-
πιούσαν πρωΐαν καὶ εὗρεν ἅπαντα τὰ ἐπιπλα τῆς
οἰκίας τῆς ἐν καλῇ καταστάσει κατὰ τὸ φαινόμε-
νον, ἀλλὰ θελήσασα νὰ λάβῃ μίαν καθέκλαιν διὰ
νὰ καθήτῃ εὗρεν, ὅτι δὲν ἦτο εἰμὴ σκελετὸς ἐκ
λεπτοῦ φλοιοῦ ξύλου, ὅστις διελύθη εὐθὺς ἀφοῦ
τὸν ἤγγιζεν! Διὰ τοῦτο πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ
καλυφθῇ μὲ τενεκεὶ τὸ καλύπτουσιν οἱ κάτοικοι
τῶν μερῶν ἐκείνων καὶ οὕτω τὸ προφυλάττου-
σιν ἀπὸ τῆς καταστροφῆς.

Καὶ ὅμως καὶ αὐτὰ τὰ τόσον καταστρεπτικὰ
ἔντομα ἡ θεία Πρόνοια τὰ μεταχειρίζεται, ὡς
φαίνεται, πρὸς τὸ καλὸν τοῦ ἀνθρώπου, διότι
κατατρώγουσι τὰ σηπόμενα ξύλα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα
ἀφθονοῦσι τὰ θερμὰ ἐκεῖνα κλίματα, ἕνεκα τῶν
υπερβολικῶν βροχῶν καὶ τῆς θερμότητος, καὶ τὰ
ὁποῖα ἀφιέμενα, θὰ ἐγίνοντο αἰτία ἀναπτύξεως
μιασμάτων θανατηφόρων διὰ τὸν ἄνθρωπον· ὥστε
τὸ κακὸν, τὸ ὁποῖον προξενοῦσιν εἰς αὐτὸν, ἀν-
τισηκνέται, τρόπον τινὰ, διὰ τῆς ὑπηρεσίας
ταύτης.

Τὰ ὡὰ τῶν λευκῶν τούτων μυρμηκῶν εἶναι
ἐπιζητήτα δι' αὐτῶν τρέφονται τὰ εἰς διαφόρους
χώρας εἰς κλωβία ἐγκλεισμένα πτηνὰ· τούτου
ἕνεκα πολλοὶ ἐνασχολοῦνται εἰς ἀνεύρεσιν τῶν
φωλεῶν αὐτῶν, καὶ συνάγοντες τὰ ὡὰ εἰς ἄγγεια
πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κατεσκευασμένα τὰ
ἀποστέλλουσιν οὕτως εἰς τὸ ἐμπόριον.

Οἱ μύρμηκες οὗτοι χορηγοῦσι καὶ εἰς τὴν ἰα-
τρικὴν ἐν πολὺ χρήσιμον ἱατρικόν, τὸ λεγόμενον
μυρμηκικὸν ὀξύ, τὸ ὁποῖον ἀπολαμβάνεται διὰ
τῆς ἐπιχύσεως ζέοντος οἰνοπνεύματος εἰς ἄγγειον
περιέχον μύρμηκας· χρησιμεύει δὲ τὸ ὀξύ τοῦτο

εἰς διαφόρους νευρικούς παθήσεις, εἰς ρευματισμούς κλπ. ἐντρίβόμενον ἐπὶ τοῦ πάσχοντος μέρους. Οὕτως ὁ οὐράνιος ἡμῶν Πατὴρ τὰ πάντα ἐποίησεν ἵνα ὑπηρετῶσι τὸν ἀχάριστον ἄνθρωπον.

ΓΕΩΛΟΓΙΑ

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν).

Τὸ ὕδωρ ὄχι μόνον, ὅταν πίπτῃ ἐν εἶδει βροχῆς, ἀλλὰ καὶ ἀφοῦ συναθροισθῇ εἰς τι μέρος ἀκολουθοῦν τὴν γνωστὴν αὐτοῦ τάσιν τοῦ νὰ βῇ πρὸς τὰ κατωφερέ μέρη, ἐνεργεῖ μηχανικῶς μετὰ μεγαλειτέρας ἀκόμῃ δυνάμεως ἐπὶ τὰ μέρη, διὰ τῶν ὁποίων διέρχεται.

Καὶ κατὰ μὲν τὴν ἀρχὴν τῆς πορείας τοῦ ἐπὶ τῶν ὁρέων σκάπτει μόνον τὸ χῶμα, καὶ παρασύρει τὰ χαλίκια τὰ μεμιγμένα μετ' αὐτοῦ. Ὅσον δὲ περισσότερον κατέρχεται τόσο ἡ ὁρμὴ του γίνεται μεγαλειτέρα καὶ ἡ μηχανικὴ του δύναμις ἰσχυροτέρα. Ἀφοῦ δὲ σχηματισθῇ εἰς χειμάρρους, τότε μετὰ ραγδαίαν βροχὴν κατασυντρίβει καὶ παρασύρει καὶ πέτρας, καὶ βράχους, καὶ δένδρα καὶ μεταφέρει αὐτὰ εἰς τὰ κατώτερα μέρη, ἢ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν θάλασσαν.

Ὅταν δὲ σχηματισθῇ εἰς ποταμούς, ἐνεργεῖ οὐχὶ τόσο διὰ τῆς ὁρμῆς καὶ ταχύτητος, ὅσον διὰ τῆς ποσότητός του ἐπὶ τὰς ὄχθας αὐτῶν, ἀποσπῶν χῶματα, καὶ λίθους καὶ κατατρῶγον καὶ αὐτοὺς τοὺς σκληροὺς βράχους, καὶ οὕτω σχηματίζει πολὺ βαθείας πολλάκις κοίτας.

Ποταμός τις τῆς Ἰνδίας, Νερβούδας καλούμενος, ἀνέσκαψε κοίτην 400 ποδῶν βαθεῖαν εἰς βράχον ἐκ βασάλτου. Ὁ ποταμὸς Μοσσέλλας εἰς τὴν Ἰταλίαν κατέφαγε βράχον σκληρότατον καὶ ἐσχημάτισε κοίτην 600 ποδῶν τὸ βάθος! Εἰς δὲ τὰς Ἀλπεῖς ὑπάρχουσι μετὰ τῶν βουνῶν κοίται 600—700 ποδῶν βαθεῖς σχηματισθεῖσαι διὰ τῆς ἐπιρροῆς τῶν καταρρεόντων ὑδάτων! Ὁ δὲ ποταμὸς τῆς Σικελίας Σιμέτων, τοῦ ὁποίου τὴν κοίτην διεσταύρωσε ῥεῦμα λάβας ἐξερευγῆσις ἀπὸ τῆς Αἴτης τὸ 1603, ἔχει κόψει ἐκ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μέχρι σήμερον κοίτην διὰ μέσου τῆς λάβας ταύτης 40—50 τὸ βάθος καὶ 200 περίπου ποδῶν τὸ πλάτος!

Ὁ δὲ καταρράκτης τοῦ Νιαγάρα εἰς τὴν βόρειον Ἀμερικὴν ἔχει κατὰ τὰ τελευταῖα 60 ἔτη καταφαγεῖ βράχον σκληρότατον περὶ τὰς 50 ὑάρδας τὸ μῆκος, 150 πόδας τὸ βάθος καὶ 160 ὑάρδας τὸ πλάτος. Τὸ αὐτὸ ἔχει κάμει εἰς παρελθόντας αἰῶνας καὶ κάτωθεν τοῦ καταβράκτου εἰς διάστημα ἑπτὰ περίπου μιλίων!

Ὑπελογίσθη ὅτι, ὅταν τὸ ὕδωρ διατρέχει τριῶν δακτύλων ἀπόστασιν κατὰ πᾶν δευτερόλεπτον, δύναται ν' ἀνασκάψῃ γῆν συνισταμένην ἐκ πηλοῦ. Ὅταν διατρέχῃ ἐξ δακτύλων ἀποστάσιν σηκώνει καὶ παρασύρει κόκκους ἄμμου ἰσομεγέθεις μὲ τοὺς τοῦ λινοσπόρου, ὅταν διατρέχῃ 20 δακτύλων ἀπόστασιν, κατακυλίσκει στρογγύλα χαλίκια ἐνὸς δακτύλου τὴν διάμετρον, καὶ ὅταν διατρέχῃ 36 δακτύλων διάστημα κατὰ πᾶν δευτερόλεπτον δύναται νὰ ἀνασηκώσῃ καὶ παρασύρῃ πέτρας ἴσας μὲ ὧν ὄρνιθος.

Μετὰ μεγάλας καὶ ραγδαίας βροχὰς καὶ πλημύρας τὰ ῥεῦματα τῶν ὑδάτων παρασύρουσι πολλάκις μεγάλους ὄγκους βράχων, ὡς συνέβη ποτὲ ἐν Ἑλβετίᾳ, ὅταν βράχοι ἰσομεγέθεις μὲ μεγάλας οἰκίας παρεσύρθησαν ὑπὸ τῶν ῥευμάτων εἰς ἀποστάσιν ἐνὸς περίπου τετάρτου τῆς ὥρας!

(ἀκολουθεῖ).

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

(Ἰδὲ ἀριθ. 88 σελ. α' εἰκονογραφίαν ε').

Ὁ Ἀγαμέμνων ἦτο βασιλεὺς τῶν Μυκηνῶν, πόλεως σημαντικῆς πλησίον τοῦ Ἀργεῖος κειμένη, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Μενελάου, τοῦ συζύγου τῆς Ὠραίας θυγατρὸς τοῦ Τινδάρου, βασιλέως τῆς Σπάρτης, Ἑλένης. Ἐζήσεν δὲ περὶ τὰ 1200 π.Χ. καὶ ἦτο ἀρχηγὸς τῆς κατὰ τῆς Τρωάδος ἐκστρατείας, τὴν ὁποίαν ὁ γέρων Ὀμηρὸς τόσο θαυμασιῶς περιγράφει εἰς τὴν Ἰλιάδα του.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Τρωικοῦ πολέμου, ὅστις διήρκεσε δέκα ἔτη, ἐπέστρεψεν οἴκαδε, οὐχὶ διὰ νὰ ἀναπαυθῇ ἀπὸ τοὺς κόπους καὶ τὰς ταλαιπωρίας τοῦ μακροῦ ἐκείνου πολέμου, ἀλλὰ διὰ νὰ πύξῃ ὑπὸ τὴν μαχαίραν δολοφόνου διότι ἡ σύζυγος αὐτοῦ Κλητεμνήστρα ἐρασθεῖσα κατὰ τὴν ἀπουσίαν του τὸν Αἰγισθον, βοηθουμένη ὑπ' αὐτοῦ ἐδολοφόνησε τὸν σύζυγόν της εἰς τι συμπόσιον, τὸ ὁποῖον ὁ Αἰγισθος ἠτοίμασε δι' αὐτόν.

Αἱ Μυκῆναι ἦσαν περίφημοι διὰ τὰ κυκλώπεια τείχη των καὶ ἐξηκολούθουν νὰ ὑπάρχωσι μέχρι τοῦ 400 π.Χ., ὅτε κατεστράφησαν ὑπὸ τῶν Ἀργείων καὶ ἔκτοτε ἔμενον λησμονημένοι καὶ μόνον ἀγροῖκόν τι ἀνάγλυφον δύο λεόντων ἐντετειχισμένον εἰς μίαν τῶν πυλῶν αὐτῆς, ἐδείκνυν τὴν θέσιν, ὅπου ἔκειτο ἡ ἔδρα τοῦ διασώμου Ἀτρεΐδου Ἀγαμέμνονος.

Κατὰ τὸν παρελθόντα ὥμως Ἰούνιον ὁ παρὰ τῇ ἀρχαιολογικῇ κόσμῳ γνωστὸς γενόμενος διὰ τῶν εἰς τὴν Τρωάδα ἀνασκαφῶν αὐτοῦ κ. Σλήμαν, ἤρchiσε μὲ ἰδίᾳ του ἐξόδα καὶ εἰς τὰς Μυ-